***Noach* – Genesis 6:9 – 11:32**

***Aliyah 6* – Genesis 9:18 – 10:32**

Alle volken op aarde stammen af van Noach. Daarbij zijn er **70 hoofdvolken**, die verder uiteen waaieren in de duizenden volkeren die we vandaag de dag kennen. We lezen in Genesis 10 over deze 70 volken. En vanaf Genesis 12 gaan we lezen over Israël, die niet tot die 70 behoort. Je zou **Israël** het 71ste volk kunnen noemen, maar dat doet geen recht aan haar rol. Zij staat apart met haar **12 stammen**.

Steeds wanneer je in de Bijbel het getal 70 tegenkomt, is dit (op verborgen wijze) verbonden met de 70 heidenvolken. En steeds wanneer je het getal 12 tegenkomt, is dit verbonden met de 12 stammen van Israël. Een prachtig voorbeeld hiervan is de oase van **Elim**. Daar troffen de Israëlieten 70 palmbomen en 12 waterbronnen aan. Dat is niet veel voor een volk van bijna een miljoen man, maar het gaat om de betekenis. De 70 palmbomen zijn bij de 12 waterbronnen geworteld, anders konden zij niet leven en vrucht dragen. Zo moeten ook de 70 heidenvolken bij de 12 stammen van Israël geworteld zijn, willen zij überhaupt kunnen leven en vrucht kunnen dragen.

De Bijbel is er helder over, de heidenvolken bestaan alleen maar door hun verbondenheid met de zonen Israëls. In Deuteronomium 32:8 staat namelijk geschreven:

> *Toen de Allerhoogste aan de volken het erfelijk bezit uitdeelde, toen Hij Adams kinderen van elkaar scheidde, heeft Hij het grondgebied van **de volken** vastgesteld overeenkomstig het getal van **de zonen van Israël**.*

Het bijzondere is dat de 70 volken uit Noach voortkomen, nog voordat Israël überhaupt op het toneel verschijnt. En toch zijn zij al ingedeeld naar het getal van de zonen Israëls. God voorzag de komst van zijn volk, zijn geheiligde erfdeel (Deut. 32:9), en met het oog daarop maakte hij het toneel gereed. Hij riep **de volken** tot aanzijn om **het decor** te vormen waarin Hij Zijn geschiedenis zou gaan uitwandelen samen met zijn eigen volk Israël. Hoe hoogmoedig de volken zich door de tijd heen ook opstellen, uiteindelijk moeten zij hun plaats gewezen krijgen. Alleen wanneer zij Israël zegenen, zullen zij gezegend worden.

De 70 volken zijn ingedeeld naar het getal van de zonen Israëls. Dit aantal was namelijk 70 toen Israël (Jakob) samen met zijn zonen naar Egypte kwam. We kunnen dit lezen in Genesis 46:27. Zij kwamen met **70 mannen naar Egypte** en groeiden daar uit tot een volk van meer dan 600.000 mannen. Maar de structuur van de oorspronkelijke 70 zielen blijft bewaard, ook als het volk groeit. Immers, er worden niet alleen **12 leiders** aangesteld over de 12 stammen in de woestijn, maar Mozes stelt op gezag van God ook **70 oudsten** aan. Zij ontvangen een deel van de Geest die op Mozes rustte, om het volk te kunnen leiden. De structuur van 70 zit dus nog steeds in het volk verborgen, ook in de woestijn.

Ook in de dagen van **Yeshua** wordt dit bevestigd. Hij heeft zijn leerlingen er twee keer op uitgestuurd om het Koninkrijk te gaan verkondigen en wondertekenen te verrichten. De eerste keer stuurde Hij zijn **12 leerlingen** op pad (Lukas 9). De tweede keer stuurde Hij **70 leerlingen** op pad (Lukas 10). Kennelijk waren de structuren van 12 en 70 nog steeds in het volk Israël aanwezig.

Bij Zijn eerste komst sprak Yeshua uit dat Hij alleen naar de **verloren schapen van het huis van Israël** gezonden was (Mattheüs 15:24). Zowel de 12 als de 70 leerlingen stuurde Hij ter wille van Israël op pad. Toch is de blik van God nooit alleen op Israël gericht. Hij roept Israël om als Licht voor de volken te fungeren. Uiteindelijk heeft God **álle volken op het oog**. We lezen dan ook dat het evangelie na de hemelvaart van Yeshua ook naar de heidenvolken verspreid wordt. Dit is geen noviteit, want de profeten hebben dit allang voorzegt. In Jesaja 49:6 wordt al geprofeteerd over Yeshua:

> *Hij zei: Het is te gering dat U voor Mij een Knecht zou zijn om op te richten de stammen van Jakob en om hen die van Israël gespaard werden, terug te brengen. Ik heb U ook gegeven tot een **Licht voor de heidenvolken**, om Mijn heil te zijn tot aan het einde der aarde.*

Yeshua kwam bij zijn eerste komst specifiek voor Israël, maar bij zijn tweede komst zullen alle volken hun knie voor Hem buigen. Volgens Filippenzen 2:10 zal **alle knie zich buigen** voor Yeshua. Wie hieruit een alverzoeningsleer wil destilleren begaat overigens een grove fout. Dit wil zeker niet zeggen dat iedereen gered wordt. Vele knieën zullen zich **geveinsd en gedwongen** moeten buigen voor Yeshua in het Messiaanse Rijk. Vele volken zullen knarsetandend buigen voor deze nieuwe Koning. Hierover staat geschreven in Psalm 2:

> *Ik zal het besluit bekendmaken: JHWH heeft tegen Mij gezegd: U bent Mijn Zoon, Ík heb U heden verwekt. Eis van Mij en Ik zal U **de heidenvolken als Uw eigendom** geven, de einden der aarde als Uw bezit. U zult hen **verpletteren** met een ijzeren scepter, U zult hen in stukken slaan als aardewerk.*

En ook in Psalm 66:

> *Zeg tegen God: Hoe ontzagwekkend bent U in Uw werken! Om de grootheid van Uw macht **veinzen Uw vijanden** dat zij zich aan U onderwerpen. Laat heel de aarde zich voor U neerbuigen en voor U psalmen zingen, laat zij voor Uw Naam psalmen zingen.*

Uit Openbaring 20 blijkt duidelijk dat Yeshua over de hele wereld zal **regeren 1000 jaar** lang. Maar dat de onderwerping van deze volken niet geheel vrijwillig is, blijkt uit het feit dat satan daarna in korte tijd in staat is om vele volken te misleiden om alsnog de wapens op te pakken en **tegen Yeshua in opstand** te komen. Zelfs na die 1000 jaar van volmaakt regeren, zien de volken nog steeds niet in dat zij beter af zijn met Koning Yeshua. Zij willen nog altijd de banden van de Messias verscheuren en van zich werpen (Psalm 2).

Punt is dat Yeshua **alle volken op het oog** heeft. Bij zijn tweede komst zal er een grote menigte uit alle stammen, volken, talen en natiën zijn, die Hem trouw zijn en delen in Zijn heerlijkheid. Israëls is de eerste, maar daarna volgen nog vele andere volken. Eerst de 12 en dan de 70…

Laten we wat verder inzoomen op de zesde *aliyah* van *parshat Noach.* **Noach had drie zonen**, die de wereld vulden met de 70 volkeren. Deze zonen gingen vrijwillig met Noach mee in de ark. Zij waren immers al 100 jaar oud, toen de zondvloed over de aarde kwam. Maar waarom had Noach nu drie zonen…? De zondvloed staat voor de tweede dag van de schepping, waarop de wateren van elkaar gescheiden werden. Op deze tweede dag volgt nu de **derde scheppingsdag**, waarop het zaaddragende gewas de hele wereld ging

vervullen. Net als dit gewas vullen nu de nakomelingen (het zaad) van Sem, Cham en Jafeth de hele wereld. De 70 volkeren waaieren na het debacle van de toren van Babel over de hele wereld uit om haar te vervullen met mensen.

Van **Noach** staat geschreven in Genesis 9:20 dat hij een **man van de grond** (*adamah*) was. Hij hield van tuinieren en dingen verbouwen. Daarom plantte hij na de zondvloed een wijngaard. Dit doet sterk denken aan de Hof van Eden, die werd geplant toen de aarde net geschapen was. In die Hof mochten Adam en Eva tuinieren. Adam was ook een man van de grond, want hij was letterlijk uit de *adamah* gevormd door God.

Wat we vervolgens lezen in Genesis 9 valt goed te verstaan als een **tweede zondeval**. Noach dronk de wijn uit zijn wijngaard en werd dronken. Vervolgens ontkleedde hij zichzelf en lag hij naakt in zijn tent. Cham drijft hier de spot mee door zijn broers erbij te halen. Zo je het erin wilt zien, zitten hier ook nog seksuele connotaties aan. Immers het onthullen van het geslachtsdeel van je vader wordt door de Thora expliciet verboden, in een lijst met verboden seksuele relaties (Leviticus 18).

Dit alles is duidelijk verbonden met de **zondeval uit Genesis 3**. Daar werd een verboden vrucht gegeten, waarna men de eigen naaktheid gewaar werd. In Genesis 9 werd weliswaar geen verboden vrucht gegeten, maar de wijn werd wel in te grote mate gedronken, waardoor Noach dronken werd. Bovendien werd zo zijn naaktheid ontdekt door zijn zonen. Over de seksuele connotaties van Genesis 3 hebben we het al eens gehad.[1]

Waarom een tweede zondeval…? Wel, dit laat zien dat het **meteen weer mis** gaat, wanneer God op de **reset-knop** heeft gedrukt. Hij kan de wereld duizend keer opnieuw laten starten, maar altijd weer zullen we een zondeval zien gebeuren. Het geslacht van Adam is na de val immers gecorrumpeerd. Noach was ook een zoon van de gevallen Adam. Daarom maakte hij dezelfde keuze als Adam. En wij zijn ook zonen en dochters van Adam. Als het aan ons ligt, zullen wij ook dezelfde keuze maken. Helaas valt van de mens geen goed meer te verwachten. We hebben onze **Verlosser Yeshua hard nodig**…

Cham ziet zijn vader dus naakt en haalt zijn broers erbij. Deze daad levert een vervloeking van vader Noach op. Opvallend is dat **Cham zelf niet vervloekt** wordt in Genesis 9, maar dat **zijn zoon Kanaän** vervloekt wordt, vanwege de daad van Cham. Alle nadruk valt op zijn zoon Kanaän, terwijl Cham toch ook vader was van Kush, Egypte en Put. In vers 22 wordt Cham meteen geïntroduceerd als ‘de vader van Kanaän’. Vanwaar deze eenzijdige focus op Kanaän…?!

We hebben al gezien dat het voortkomen van de 70 volkeren het vormen van het decor is, waarop Israël ten tonele kan verschijnen. En Kanaän speelt een heel belangrijke rol voor **Israëls geschiedenis**. Kanaän kreeg immers het beheer over het Beloofde Land, dat Israël later in mocht gaan nemen. Uit de Bijbelse geschiedenis blijken de **Kanaänitische volken** ook **door en door slecht** te zijn. Hun slechtheid heeft in 400 jaar tijd zo’n grote hoogte bereikt, dat God de Israëlieten gebiedt om hen geheel met de ban te slaan. Alles en iedereen moet uitgeroeid worden. Kanaän moet volledig ten onder gaan. Dit kwaad moet van onder de hemel uitgeroeid worden. Zij zijn vervloekt.

---

[1] Zie de uitleg van *parshat Bereeshit, aliyah* 3.

In het verleden werd de vloek over Cham vaak gebruikt om de **slavenhandel** van slaven uit **Afrika** goed te praten. En nog altijd speelt op de achtergrond het idee van zwarte mensen als een minderwaardig ras mee in onze tijd. Hierin worden theologisch een aantal **planken behoorlijk misgeslagen**. In elk geval ontbreekt hiervoor iedere Bijbelse basis, omdat alleen Chams zoon Kanaän vervloekt werd. Als er iemand een slaaf zou moeten worden, dan is hij het (vers 27). En deze woonde nu juist niet in Afrika, maar in het Beloofde Land. De andere zonen van Cham, die in Afrika woonden, zijn nooit getroffen door de vloek van Noach. Zo zien we dat misinterpretaties van Gods Woord nooit onschuldig zijn…

Vervolgens worden de 70 nakomelingen van Sem, Cham en Jafeth opgesomd in Genesis 10. Daarbij zijn enkele opvallende zaken waar te nemen. Allereerst zien we dat Sem, Cham en Jafeth **alle drie een eigen gebied** in de toenmalig bekende wereld bevolkten. Het nageslacht van Sem strijkt hoofdzakelijk neer in Arabië en Mesopotamië. Zij wonen globaal ten oosten van het Beloofde Land. Het nageslacht van Cham strijkt hoofdzakelijk neer in het Beloofde Land zelf en in Noordoost-Afrika. En het nageslacht van Jafeth strijkt hoofdzakelijk neer in de gebieden rondom de Zwarte Zee. En daarmee wonen zij globaal ten Noordwesten van het Beloofde Land.

Sem wordt in Genesis 9 specifiek gezegend door Noach. Uit Sem komt onder meer Israël voort, maar ook de gebieden van Iran en Saudi-Arabië behoren van oudsher tot semitisch gebied. Vaak wordt de term **antisemitisme** gebruikt voor de haat die Iran over Israël rondstrooit, maar strikt genomen behoren zij ook tot het semitische geslacht. Deze term is dus wat misleidend. We kunnen dus beter spreken over **Jodenhaat**.

Van **Jafeth** wordt gezegd dat hij zich zal uitbreiden en dat hij zal **wonen in de tenten van Sem** (Genesis 9:27). Mogelijk staat dit voor het uitgaan van het evangelie van Yeshua naar Europa en de Westerse wereld. Het zou ook kunnen slaan op de vermenging van de tien stammen van Israël en de nazaten van de Grieks-Romeinse wereld in de Westerse landen.[2] Hoe het ook precies zit, Jafeth krijgt een mooie zegen mee van Noach.

Als we de zonen van Sem, Cham en Jafeth optellen, dan komen we op **26 zonen van Sem**, 30 zonen van Cham en 14 zonen van Jafeth. Dit brengt het geheel op 70 zonen. Het bijzondere is dat het getal 26 de numerieke waarde van de **Godsnaam JHWH** is. Hierin zien we al een verborgen verwijzing naar het feit dat JHWH bijzonder betrokken is bij Sem. Hij schrijft zijn Naam in het aantal Semitische volken.

Uiteindelijk draait het om één specifieke nazaat van Sem, namelijk **Israël**. Met Israël gaat God zijn heilsplan in deze wereld volvoeren. Onderweg krijgt Israël in **drie verschillende tijdperken** te maken met de nakomelingen van Cham, Sem en Jafeth. In het eerste tijdperk komt Israël **Cham** tegen. Dit is de tijd van de uittocht uit Egypte en de intocht in het Beloofde Land. Zij moeten strijden tegen Egypte en de Kanaänieten, die beiden van Cham afstammen. In het tweede tijdperk komt Israël de **Semitische** broedervolken tegen. Dit is de tijd van de Assyrische en Babylonische ballingschap. Assur en Babylonië bevonden zich beiden in het gebied van Sem.[3] Daarna volgde het tijdperk van de Grieken en de Romeinen. Zij kwamen uit het gebied van **Jafeth**. Javan was de voorvader van Griekenland en hij was een nakomeling van Jafeth. Israël moest strijden met de Grieken en Romeinen. Dit tijdperk is ten einde gekomen in het jaar 70 toen Jeruzalem door de Romeinen verwoest werd en het Joodse volk over de hele wereld verspreid raakte. Anderzijds kunnen we zeggen dat de Grieks-Romeinse wereld nog altijd voortleeft in de huidige Westerse wereld. Dan duurt dit tijdperk tot op vandaag de dag voort.

Hoewel Israël voornamelijk **oorlog** had te voeren met deze nakomelingen van Sem, Cham en Jafeth, raakten zij ook **vermengd** met deze volken. Bij de uittocht uit Egypte trok een menigte heidenvolken met Israël mee de woestijn in. In het Beloofde Land werden de Kanaänieten niet geheel uitgeroeid, met als gevolg dat er een stuk vermenging optrad. In Assyrië vermengden de Israëlieten zich met Assur en in Babylonië vermengden de Joden zich met de plaatselijke bevolking. Slechts een klein gedeelte van het Joodse volk is teruggekeerd uit de ballingschap. Het grootste gedeelte bleef in Babylonië wonen. Dit feit heeft ervoor gezorgd dat de Babylonische Talmud één van de belangrijkste Joodse geschriften is vandaag de dag. Het Joodse volk vermengde zich ook met de Grieken. Er was sprake van behoorlijke hellenisering rond het begin van onze jaartelling. Deze vermenging zette zich voort onder het Romeinse bewind. Zo zien we dat Israël oorlog voerde met alle volken, maar zich ook met hen vermengde. **Alle volken** raken op deze manier **betrokken bij Gods verlossingsplan** met Israël. God heeft de hele wereld op het oog. Uiteindelijk zullen gelovigen uit alle volken bij Israël ingelijfd worden en deel gaan uitmaken van de Bruid van Yeshua.

---

[2] Zie: ingeestenwaarheid.nl > Onderwijsmateriaal > De Bijbelse waarheid over de tien ´verloren´ stammen

[3] Nimrod stichtte weliswaar Babel of Babylon, maar wel in het gebied van Sem. Bovendien ontstond het latere Babylonië, dat Israël in ballingschap zou voeren, pas veel later, toen de macht van Assyrië (Assur was een zoon van Sem) begon af te nemen. De invloed van Cham zal daar zeer beperkt in geweest zijn.

Wanneer we Genesis 10 doorlezen dan valt ook het uitgebreide intermezzo over **Nimrod** op. Volgens vers 8 is hij de zoon van Kush. Toch telt hij uiteindelijk niet als een apart volk mee. Hij wordt als persoon naar voren gehaald. Van hem wordt gezegd dat hij een machtige jager was. In plaats van een volk voort te brengen, richtte hij **koninkrijken** op en bouwde hij machtige **steden**. Hij richtte Babylon, Erech, Akkad en Kalne op. Deze koninkrijken bevinden zich in Mesopotamië. Verder volgde Assur (die zelf van Sem afstamde) in zijn voetsporen door de steden Ninevé, Rehoboth-Ier, Kalach en Resen te bouwen. Opvallend is dat al deze koninkrijken en steden in het gebied van **Mesopotamië (Sinear)** liggen. Dit was niet het gebied van Nimrods vader Kush, want dat bevond zich in Afrika. Nimrod drong dus het gebied van Sem binnen om daar te heersen.

Nimrod wordt welhaast als de personificatie van de kwade machten op aarde beschouwd. Alle steden en koninkrijken die hij oprichtte waren demonische plaatsen. Zij lagen allemaal in het gebied van Sinear, waar ook vrouwe goddeloosheid op een voetstuk zou worden gezet, volgens Zacharia 5: Volgens verscheidene buiten-Bijbelse en Joodse bronnen was **Nimrod de vader van alle afgoderij**. Zijn naam wordt verbonden met het ontstaan van een heel pantheon aan goden, die door de daaropvolgende culturen en tot op deze dag altijd dezelfde gebleven zijn.

Persoonlijk geloof ik ook dat Nimrod het **eerste Bijbelse beeld** is van de komende **antichrist**. Daarom doen we er goed aan om zijn afkomst en leven te bestuderen. Ik geloof dat daar informatie achter schuil gaat, die ons te zijner tijd helder kan aanwijzen wie de antichrist is. Daarover kunt u meer informatie vinden op het YouTube kanaal.[4]

Bij de vermelding van de geslachten van Sem wordt de geslachtslijn via **Heber** het meest uitgebreid beschreven. Dit is logisch, want Heber was de vader van alle **Hebreeën**. Uit zijn nageslacht kwamen later Abraham, Izak en Jakob voort. Heber kreeg twee zonen, namelijk Pelech en Joktan. De lijn van **Pelech** wordt hier niet verder beschreven. Later wordt deze uitgebreid opgepakt, omdat de aartsvaders daaruit voortkwamen. De lijn van **Joktan** wordt hier al uitgebreid beschreven. Deze volken woonden hoofdzakelijk in Arabië.

De naam *Heber* betekent **‘overzijde’ of ‘oever’**. De Hebreeën waren dus mensen van de overzijde. Dit kan letterlijk opgevat worden. Arabië is immers voor een groot deel door water omgeven en ook Mesopotamië werd door de grote rivier Eufraat doorsneden. Meer nog valt dit geestelijk op te vatten. De Hebreeën waren mensen van de overzijde, namelijk **van Gods zijde**. Ik weet niet in hoeverre dit gold van de andere nakomelingen van Heber. In elk geval gold dit voor Abraham, Izak en Jakob. Zij werden door God Zelf gestuurd. Zij kwamen van de hemelse ‘overzijde’ naar het Beloofde Land toe.

Het is ook goed om ons hier in herinnering te roepen dat het Hebreeuwse woord voor **oosten *qèdèm*** is. Dit woord betekent ook ‘van oudsher’ en duidt vaak de tijd aan van vóór de schepping. Nu woonde Sem ten oosten van het Beloofde Land. Dit wil zeggen dat hij van het **gebied ‘van oudsher’** vandaan kwam, net als de wijzen uit het Oosten bij de geboorte van Yeshua. Verder wordt letterlijk in Genesis 10:30 gezegd dat de nakomelingen van Joktan bij de ***har haqèdèm*** de ‘Berg van het Oosten’ of de ‘Berg van Oudsher’ woonden. Deze berg zou ergens in Arabië moeten liggen, maar het is mogelijk ook een aanduiding voor de eeuwige Berg van God Zelf.

---

[4] https://www.youtube.com/watch?v=l1IUTz8jNoU

In elk geval springen de **Semieten** en in het bijzonder de **Hebreeën** eruit te midden van de volken. Zij zijn het geslacht waaruit God Israël voort gaat laten komen. En dat is een eervolle positie te midden van de volkerenwereld. De nakomelingen van Sem en Heber zijn nabije familieverwanten van Abram, Izak en Jakob. En daarmee zijn deze volken nauw verwant aan het volk Israël.

In Genesis 10:32 wordt het hoofdstuk als volgt samengevat:

> *Dit zijn de families van de zonen van Noach naar hun geboortes met hun volken en vanuit deze werden de volken verspreid op de aarde na de vloed.*

Er is sprake van families, zonen, geboortes en volken. Dit toont ons in elk geval één ding heel duidelijk: **wij zijn eigenlijk één grote familie**. Wij zijn allen de kinderen van Adam en Noach. We zijn verwanten, hoe verschillend we ook zijn en hoe onze talen, culturen en gebruiken ook van elkaar verschillen. Dit leert ons over grenzen heen te kijken en onze vooroordelen aan de kant te schuiven. Wij zijn allemaal mensen met onze eigen afkomst en onze eigen verhalen. En toch zijn we allemaal familie van elkaar.

Ook leren we hieruit dat het behoren tot een volk in principe een **kwestie van afstamming** is. Uiteraard is er sprake van emigratie en immigratie. En er is sprake van vermenging en verwatering. Toch blijft de afstamming de ruggengraat van de volken. Uiteindelijk komen alle volken op aarde toch uit één van deze 70 oorspronkelijke volkeren voort.

Belangrijker nog is de nieuwe afstamming die wij verkrijgen, wanneer wij tot **geloof in Yeshua** komen. Dan worden wij **opnieuw geboren**, ditmaal als zonen en dochters van de God Zelf. We gaan dan bij een nieuwe familie horen, namelijk de ***Familia Dei***. Dit betekent ook dat wij vanaf dat moment tot een nieuw volk behoren, immers volk en familie zijn Bijbels bezien met elkaar verbonden. Wij gaan tot een hemels volk behoren. En wij worden **bij Israël ingelijfd**, omdat wij bij de God van Israël zijn gaan horen. Dan kan er gezegd worden over de Filistijn, de Tyriër en de Moren ‘zij zijn binnen u, o Godsstad, voortgebracht’ (Psalm 87). Zo mogen de volken uiteindelijk geplant worden bij de waterstromen van Israël. Ja, de **scheidingsmuur** die tussen Israël en de volken instond, **gaat dan verdwijnen** (Efeze 2). Dat is de verdienste van het werk van Yeshua. Hij bindt ons allen samen in de liefde van God en maakt ons tot één stralende Bruid voor Hemzelf.

Wat hebben we nu geleerd?

1. Er zijn 70 hoofdvolkeren op aarde en de 12 stammen van Israël
2. De volkeren hebben hun gebied gekregen naar de 70 zonen van Israël
3. De volkeren kunnen alleen bestaan door bij Israëls bronnen geworteld te zijn
4. Elim kende 12 waterbronnen en 70 palmbomen
5. Israël ontving 12 leiders en 70 oudsten in de woestijn
6. Yeshua zond 12 leerlingen en 70 leerlingen op weg
7. Yeshua kwam de eerste keer alleen voor Israël
8. Bij de wederkomst zal alle knie zich (oprecht of geveinsd) voor Yeshua buigen
9. De volkeren vormen het decor voor Israëls geschiedenis
10. God heeft de volkeren ook altijd op het oog gehad
11. De zondeval herhaalt zich steeds in deze gevallen wereld
12. Niet Cham, maar Kanaän werd vervloekt: dit heeft dus niets met Afrika te maken
13. Israël vormt een tak van de Hebreeën, wat weer een tak van de Semieten is

14. Antisemitisme is geen juiste term, men moet spreken van Jodenhaat
15. Israël voerde oorlog en raakte vermengd met zowel Sem, Cham als Jafeth
16. Nimrod was de vader van de afgoderij en demonische koninkrijken en steden
17. Hij is ook het eerste Bijbelse beeld van de komende antichrist
18. Wij zijn allen één grote familie, de nakomelingen van Adam en Noach
19. Door het geloof in Yeshua gaan we tot Gods familie en volk behoren
20. Zo wordt de scheidingsmuur tussen Israël en de volken weggebroken